

Я тебе дуже часто зву,
Коли в тілі душі незмога...
Знаю я, що останній звук
Буде словом самого Бога...

СЕРПНЕВЕ

Маршрути розрізані. Вибухам тісно.
Затягує мед почуттів тільки мух.
Сerpневі абстракції звужують місце,
Де зір відмовляє і зраджує слух.

Навіщо ці Спаси, коли неспасенні?
Є втома і жаль, і нестрачений біль...
До кого на сповідь? Чи винні блаженні?
І хто порятує від всіх божевіль?..

ПАМ'ЯТІ ЮКІО МІСІМА

Про смерть півоній навесні напише,
Про смерть мою напише восени.
Він знов воскрес навіщось поміж вишень,
Японським дивом виріс із труни.

В останніх снах померлих самураїв
Ми зустрічали сонця кровосхід.
Натхнення біле тихо помирає,
Мов тане на вершинах щастя лід.

У золотому храмі не вінчались,
За масками ховали сміх і плач...
Півонії ростуть із нашої печалі
Крізь сніг невдач.